

Rigsdagstidende.

1850

Forhandlingerne paa Folkethinget. **N** 267.

70de Møde.

Mandagen den 6te Mai.

(Fortf.)

Eschering (fortsat): Udvalget har nemlig havt den Dvertydning, at den ærede Marineminister har grebet lidt for rasht ind, idet han har bestemt den Godtgjørelse, som en Mand skulde have for hvad der efter de almindelige Regler her betragtes som erhvervet Eiendom; imidlertid har Udvalget heller ikke villet udtale nogen bestemt Formening i den Retning, men har troet, at Sagen burde tilbagegives til en fuldstændig og fornyet Behandling. Det vil altsaa blive i den Form, haabe vi, at den vil komme tilbage til den ærede Marineminister, der nu forvalter den Deel af Bestyrelsen, som dette Anliggende ligger under, og som i Forening med de andre paagjældende Ministre formeentlig vil tage det under fornyet Overveielse med Hensyn til det under Nr. 17 og 18 nævnte Tillæg, saa synes det at beroe paa en Misforstaaelse, naar den ærede Marineminister meente, at vi havde opfattet dette saaledes, som om det kun angik de nærværende Personer, medens det i det Hele kun angik Posterne. Med Hensyn til Nr. 17, som angaaer Inspecteuren ved Drenge-skolerne, da kunne vi forøvrigt let blive enige, troer jeg, med den ærede Minister om hans Opfattelse; med Hensyn derimod til Posten under Nr. 18, som angaaer Tillæget til Commandanten i Nyboder, da have vi betragtet hans Stilling som en Art Chef for Communen og som saadan anseet ham pligtig til, ifølge sin Stilling, at overtage Tilsynet med Skolerne og selv det detaljerede Tilsyn, som dermed er forbundet. Da det derhos først er ved Vacance, at denne Affortning skal indtræde, saa vil det beroe paa den Person, som søger Posten, om han vil attraae den, uagtet dette Tillæg ikke er givet,

eller ikke vil have det under den Betingelse. Først dersom det skulde vise sig, at ingen dygtig Mand vil overtage denne vigtige Post, uden at der var et saadant Tillæg, først da var det paa Liden at fastholde Tillæget. Da jeg formoder, at Forslagsstilleren af Punktet Nr. 19 med Hensyn til Betalingen for Kosten selv vil udtale sig derover, saa skal jeg ikke nærmere gaa ind paa det. Flere af Udvalgets Medlemmer have nemlig ikke aldeles været enige med ham i Maaden at opfatte dette Forhold paa; han har troet ved dette Forslag at gavne vedkommende Befolkning; vi Andre have derimod troet, at Forsørgelsen med Proviant burde ikke tilsidefattes, idetmindste at man ikke burde bringe Administrationen til næsten nødtvungen at gribe dertil. Vi have i det Hele været af noget forskjellig Mening om, hvorledes vi skulde betragte denne hele Colonie; men jeg skal, som sagt, ikke videre udtale mig derover, førend jeg veed, om det ærede Medlem vil tage Ordet eller ikke. Med Hensyn til Posten Nr. 20, da troer jeg ogsaa, der er indtraadt Misforstaaelse; det hedder nemlig her, at det anbefales til Overveielse, om ikke hele det med Proviantgaarden forbundne System bør affaffes, hvilket den ærede Marineminister har opfattet saaledes, som om vi i det Hele vilde, at Provianten in natura skulde bortfalde. Dette har ikke været Meningen, men vi have syntes, at den nærværende Proviantgaard og de store Magasiner, som uden Tvivl skrive sig fra en Tid, som ikke let kommer igjen, medførte større Beføstninger end nødvendigt var for at holde Forretningerne af den Art, som de nu behøves, vedlige. Det er dette Punkt, som vi have villet henstille til den høitæredede Ministers nærmere Overveielse. Det gjør mig ondt, at et Medlem af Forsamlingen har optaget det Forslag, som et andet æret Medlem af Udvalget har stillet, men idag igjen tilbagekaldt, nemlig at de 16,000 Rbd. til